

Arrest

nr. 95 638 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. LENTZ, die loco advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 september 2011 het Rijk binnen en diende op 20 september 2011 een asielaanvraag in. Op 14 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Soedanese nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mallit (Noord-Darfur) en te behoren tot de etnische groep Al-Berti.

U werd op ongeveer 2 januari 1978 geboren te Mallit (Noord-Darfur). In 1980 besloot uw vader om met zijn gezinsleden naar Khartoem te verhuizen opdat zijn kinderen een betere educatie zouden kunnen genieten en later universitaire studies zouden kunnen aanvatten. U vestigde zich in de wijk Al-Dioum in Khartoem Bahri. U doorliep uw lagere en middelbare school te Khartoem Bahri. In 1996 vatte u uw universitaire studies aan aan de universiteit Omdurman Ahlia University. In 1996 reisde u met de studentenvereniging Studenten van Darfur gedurende 15 dagen naar Caïro (Egypte). In 1996 werd u lid van de linkse Marxistische studentenvereniging/Studentenvakbond Rabitat Tulaab Al Mustakileen. Uw activiteiten bij Rabitat Tulaab Al Mustakileen bestonden uit het schrijven van poëzie en deelname aan alfabetiserings- en vaccinatiecampagnes. In 1996 werd u eveneens lid van een organisatie van mensen uit Darfur, Rabitat Abnaa Darfur oftewel Vereniging van Zonen van Darfur. In 1998 zette u uw lidmaatschap van Rabitat Abnaa Darfur oftewel Vereniging van Zonen van Darfur stop. In 2001 studeerde u af aan de universiteit Omdurman Al-Ahlia en verminderde u uw activiteiten voor Rabitat Tulaab Al Mustakileen. In oktober 2001 begon u te werken als boekhouder bij het bedrijf Touch & Technology. In 2003 beëindigde u uw beroepswerkzaamheden bij het bedrijf Touch & Technology en ging u aan de slag als boekhouder bij het bedrijf Dee Dap. In 2005 beëindigde u uw beroepswerkzaamheden bij het bedrijf Dee Dap en ging u aan de slag als hoofdboekhouder bij het bedrijf Trust For Business. In 2007 trok uw enige broer, Mohamed, naar Saoedi-Arabië om er aan de slag te gaan. In 2008 zette u uw activiteiten voor Rabitat Tulaab Al Mustakileen stop. Op 8 februari 2008 huwde u met O. A. A. te Omdurman. Op 10 mei 2008 viel het JEM (Justice and Equality Movement) onder leiding van Khalil Ibrahim binnen in Omdurman. Er vonden gevechten plaats tussen het JEM en het Soedanese leger. Op 11 mei 2008 keerde u per bus terug van uw werk bij het bedrijf Trust For Business wanneer de Soedanese veiligheidsdiensten de bus waarin u zat staande hielden op zoek naar leden van JEM. Op basis van uw donkere huidskleur werden u en enkele andere passagiers verzocht de bus te verlaten. U diende in te stappen in een voertuig en werd afgevoerd naar het kantoor van de nationale veiligheidsdiensten nabij het busstation Shendi. U werd zo hard geslagen dat u het bewustzijn verloor. U werd wakker in een cel. Een week later werd u uit de cel gehaald en door 2 personen naar een kantoor gebracht alwaar u werd gevraagd waar Khalil Ibrahim van het JEM zich bevond. U repliceerde Khalil Ibrahim niet te kennen en werd geslagen. Er werd u gevraagd tot welke etnische groep u behoorde waarop u antwoordde Al-Berti te zijn. Er werd u gerepliceerd "jullie van Darfur zijn allemaal hetzelfde". Sindsdien werd u ongeveer dagelijks ondervraagd en/of mishandeld. In februari 2009 werd u naar het hospitaal van de veiligheidsdiensten gebracht. Dezelfde dag nog werd u vrijgelaten. In maart 2009, na uw vrijlating uit detentie, begaf u zich op krukken naar uw werkgever Trust. Uw werkgever repliceerde u dat hij door uw afwezigheid reeds iemand anders had aangenomen. In mei 2010 ging u op consultatie bij een Soedanese arts die in de Verenigde Staten van Amerika woont omwille van uw medische problemen waaronder de ziekte van Parkinson. Op 30 januari 2011 nam u deel aan een manifestatie van de populistische oppositiebeweging GIRIFNA tegen de economische politiek van de overheid waarbij het leven steeds duurder werd. De manifestatie was nog maar net vertrokken aan de Universiteit van Khartoem wanneer u en andere manifestanten gearresteerd werden door de oproerpolitie. Jullie werden afgevoerd naar een detentiecentrum in Omdurman. U werd tijdens uw detentie eenmaal ondervraagd. Na een verblijf van 1 maand in detentie werd u eind februari 2011 vrijgelaten. Op 11 augustus 2011 werd u door buurtbewoner H. A., die tot de Fur-stam behoorde, uitgenodigd om thee te komen drinken op een bepaalde ontmoetingsplaats in uw wijk Al-Dioum. U arriveerde op de ontmoetingsplaats en trof er, naast H. A., nog 3 u onbekende mannen afkomstig uit Darfur aan. Er werd u gevraagd of u gehoord had van de Kauda Alliance oftewel Sudan Revolutionary Front (SRF). U repliceerde dat u wist dat deze beweging gewapend verzet voert en u argumenteerde dat u slechts vreedvol wil protesteren. U praatte over Martin Luther King en Ghandi. De 3 mannen vroegen u, als universitair opgeleid persoon en afkomstig uit Darfur, jongeren op te roepen om militaire training te volgen bij een gewapende groepering doch u weigerde. Aangezien u afkomstig was uit Darfur vroegen ze u vervolgens om dan ten minste pamfletten uit te delen doch u weigerde opnieuw. Er werd u gezegd dat u de reactie had van een Arabier uit Khartoem en niet van een persoon uit Darfur. Op dat moment vielen personen van de nationale veiligheidsdiensten het huis binnen en arresteerden de aanwezigen. Het bewijsmateriaal, de pamfletten, werden in beslag genomen. U werd samen met de 4 andere aanwezigen afgevoerd naar het kantoor van de nationale veiligheidsdiensten nabij het busstation Shendi. Na 10 dagen werd u beschuldigd van pogingen om het heersende regime omver te werpen en het collaboreren met mensen uit het buitenland. Op 2 september

2011, na een detentie van 3 weken, ging uw gezondheid achteruit en werd u in kritieke toestand getransfereerd naar het ziekenhuis Al-Sha'ab Talimi. Op 16 september 2011 bezocht uw echtgenote u in het ziekenhuis. Ze bracht u krachtige medicijnen. Op 17 september 2011, nadat u de krachtige medicijnen innam, kon u ontsnappen uit het ziekenhuis getooid in een niqab van uw echtgenote. Aangezien men dacht dat u stervende was had u geen bewakers. Uw moeder regelde een smokkelaar. Op 18 september 2011 verliet u Khartoem met een vlucht van Egypt Air en reisde u via Cairo (Egypte) naar Brussel alwaar u op 19 september 2011 arriveerde. Op 20 september 2011 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweerde dat u vreest opgehangen te zullen worden (p. 39) omdat u beschuldigd wordt van het hebben van banden met Kauda Alliance oftewel Sudan Revolutionary Front (SRF) (p. 34 en 38-39).

Vooreerst maakt u uw beweerde Al-Berti afkomst uit Darfur niet aannemelijk. U verklaarde van Darfurese Al-Berti origine te zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 5 juli 2012, p. 3) en op 2-jarige leeftijd met uw vader van Mallit, Noord-Darfur, naar Khartoem te zijn verhuisd (p. 7 en 8). U had beweerd dat uw nonkels langs vaderszijde, S. E. en A. M. (p. 10) wellicht nog steeds in Mallit wonen (p. 11) en dat uw vader geboren werd in Mallit (p. 11). Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Kan u me meer info geven over uw stam Al-Berti" (p. 11) repliceerde u slechts dat Al-Berti een kleine stam is, dat ze van Afrikaanse origine zijn, geen subgroepen hebben en dat ze in Mallit en Al-Fasher wonen (p. 11). Verder bleek u nagenoeg niets te weten over de Al-Berti. Hoewel u verklaarde dat de Al-Berti geen subgroepen of substammen hebben (p. 11) blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Al-Berti claimen 99 afstammingslijnen (lineages) te hebben waaronder Baasanga en Sharafa (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het CGVS u de term 'Baasanga' opwierp (p. 15) verklaarde u dit niet te kennen (p. 15). U verklaarde geen stamhoofden van de Al-Berti te kennen (p. 13), geen belangrijke figuren te kennen die tot de Al-Berti behoren (p. 13) en geen politici te kennen die Al-Berti zouden zijn (p. 13). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Al-Berti sterk vertegenwoordigd zijn in de lokale overheden en dat zelfs de gouverneur van Noord-Darfur tot de Al-Berti zou behoren (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Kent u iets over de folklore van Al-Berti? Tradities, gewoontes, ceremonies?" (p. 13) repliceerde u slechts "Nee, wij volgen geen speciale traditie, wij zijn moslim, punt" (p. 13). De vaststelling dat u nagenoeg niets over de Al-Berti kan vertellen is toch frappant aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt onder meer blijkt "Public sacrifices and rituals are common features of Berti life" (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg wie H. A. A. T. is (p. 14) verklaarde u deze niet te kennen (p. 14) hoewel hij de huidige heerser, malik van de Al-Berti zou zijn (zie informatie in administratief dossier). Ook de term "fugara" bleek u niet te kennen hoewel het de lokale religieuze leiders van de Al-Berti gekend zouden zijn als fugara (zie informatie in administratief dossier). U beweerde vervolgens verkeerdelijk dat de Al-Berti geen koning hebben (p. 23) (zie informatie in administratief dossier). U bleek voorts niet op de hoogte van conflicten die de Al-Berti in de geschiedenis had met andere stammen (p. 22-23) hoewel uit informatie blijkt dat Al-Berti diverse conflicten kende met andere stammen in het (recente) verleden (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer u herhaaldelijk vroeg of u dorpen in de onmiddellijke omgeving van uw geboortedorp Mallit kent (p. 11-12) repliceerde u "Ik ken geen enkel dorp in de buurt van Mallit, ik ben van Khartoem" (p. 12). Hoewel u verklaarde dat de Al-Berti ook in andere dorpen wonen dan Mallit en Al-Fasher (p. 11) kon u – naast Khartoem - slechts Zalinja benoemen (p. 12). U had nochtans herhaaldelijk beweerd dat de Al-Berti "overal" wonen (p. 11-12) doch slaagde klaarblijkelijk er niet in de exacte woonplaatsen te benoemen. Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Kan u in het algemeen dorpen en steden opnoemen in Noord-Darfur?" (p. 12) kon u naast Mallit en Al-Fasher slechts Al-Kabkabijah (p. 12) en Shilinga Toubay (p. 12) correct benoemen hetgeen toch erg pover is. U beweerde verder verkeerdelijk dat Kass en Zallingi in Noord-Darfur gelegen zijn (p. 12) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Kass in werkelijkheid gelegen is in Zuid-Darfur en Zallingi in West-Darfur (zie informatie in administratief dossier). Hoewel u zelf verklaarde dat Al-Fasher op ongeveer 100 of 110

km gelegen is van Mallit (p. 12) verklaarde u geen dorpen te kunnen benoemen die dichterbij gelegen zijn bij Mallit dan Al-Fasher (p. 13) en u voegde er aan toe "ik ken enkel de grote steden" (p. 13) hetgeen toch merkwaardig is. Zelfs wanneer de interviewer van het CGVS u volgende termen opwierp, die allen namen van dorpen zijn die zich in de onmiddellijke omgeving van Mallit situeren en in Noord-Darfur gelegen zijn, kon u deze termen niet correct toelichten: Masimbo (p. 14), Marmedi (p. 14), Baabai (p. 14), Manzula (p. 14), Faguri (p. 14), Umm Kutayrah (p. 14), Shauri (p. 15), Fazi (p. 15), Umm Sumeima (p. 15), Malha (p. 15), Gungo Ali Ya'qub (p. 15), Mirkan (p. 15), Kerkera (p. 15), Abushouk (p. 15), Abu Ku (p. 15), Khurayt (p. 15), Jabal Dor (p. 15) en Abu Rumaylah (p. 15). **Uw vergoelijking voor uw gebrek aan kennis over geboorteplaats Mallit en uw origine, Al-Berti, dat u uw ooms langs vaderszijde nooit zag wegens een erfeniskwestie (p. 11) en u opgroeide in Khartoem (p. 12) is echter geen verantwoording voor uw gebrek aan kennis omdat enerzijds uw afkomst uit Darfur en uw behoren tot de etnische groep Al-Berti de kern uitmaken van uw asielrelaas en anderzijds omdat u gedurende uw levensloop in Khartoem duidelijk geëngageerd zou zijn geweest voor Darfur.** Zo beweerde u onder meer deelgenomen te hebben aan activiteiten van de studentenvereniging Studenten van Darfur (p. 4) en van 1996 tot 1998 lid te zijn geweest van de vereniging Rabitat Abnaa Darfur oftewel Zonen van Darfur (p. 21). U verklaarde in dit verband dat uw vader u steeds over Darfur vertelde (p. 21) en dat u lid werd van Rabitat Abnaa Darfur oftewel Vereniging van Zonen van Darfur omdat u meer wilde leren over de mensen van Darfur en uw doel was om dichterbij uw origine te komen (p. 21).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk van zwart-Afrikaanse Darfurese Al-Berti origine te zijn.

Voorts kan evenmin geloof gehecht worden aan het incident dat de directe aanleiding voor uw vlucht vormde, meer bepaald uw arrestatie van 11 augustus 2011 (p. 34). Zo verklaarde u dat u door een buurtbewoner, H. A. (< Fur), werd uitgenodigd in een huurhuis waar mannen thee drinken in de wijk Al-Dioum (p. 34). Ter plaatse beweerde u dat 3 mannen afkomstig waren uit Darfur (p. 35), gewapende strijders waren (p. 35), personen rekruteerden voor de strijd (p. 35) en behoorden tot een gewapende groepering (p. 35). U verklaarde dat de 3 mannen u vroegen om jongeren te rekruteren voor de gewapende strijd (p. 35) en u vroegen de pamfletten die ze bij zich hadden uit te delen (p. 35). U beweerde dat u gearresteerd werd door de nationale veiligheidsdiensten (p. 35) op beschuldiging van collaboratie met Kauda Alliance oftewel Sudan Revolutionary Front (SRF) (p. 34 en 38). **Er dient echter te worden opgemerkt dat diverse vage, speculatieve, weinig verenigbare en weinig aannemelijke verklaringen de geloofwaardigheid van uw arrestatie op 11 augustus 2011 in ernstige mate ondermijnen.** Zo beweerde u, naast uw buurman H. A. (p. 34), de namen van de andere 3 personen niet te kennen (p. 35), beweerde u dat de 3 personen afkomstig waren uit Darfur (p. 35) doch kon u de stammen noch precieze woonplaatsen in Darfur van deze 3 personen nader toelichten (p. 35). U verklaarde in dit verband slechts te denken dat de 3 personen niet in Khartoem woonden (p. 35). Op de vraag van de interviewer van het CGVS "Behoorden die 3 mannen tot een bepaalde partij of vereniging?" (p. 35) repliceerde u "Ja, ik ben zeker dat ze lid waren van een gewapende groepering maar ik weet niet dewelke" (p. 35). Even later beweerde u dan weer "ik ben zeker dat ze [de 3 mannen] bij Jabhat Al-Sawriya [Sudan Revolutionary Front (SRF)] waren" (p. 35) om vervolgens dan weer te verklaren dat de 3 mannen mogelijks ook tot een andere beweging dan SRF behoorden (p. 35). Vervolgens kon u de relatie van H. met de 3 mannen niet toelichten (p. 35-36) en verklaarde u niet te weten hoe H. de 3 mannen precies kende (p. 35-36). Vervolgens beweerde u H. er van te verdenken dat hij lid was van SRF (p. 36) en te denken dat H. overtuigd was van SRF (p. 36) en dat u denkt dat H. u absoluut wilde overtuigen van SRF (p. 36) doch u verklaarde niet met zekerheid te kunnen stellen dat H. lid was van SRF (p. 36) en stelde dat H. mogelijks lid zou kunnen zijn van een andere organisatie dan SRF (p. 36). Vervolgens beweerde u dat de 3 mannen u beschouwden als iemand van Darfur (p. 35) en u vroegen om pamfletten uit te delen (p. 35) hetgeen u weigerde (p. 35). U verklaarde in dit verband echter dat u de inhoud van de pamfletten niet kent (p. 35) aangezien u de tijd niet had ze te lezen (p. 35) hetgeen toch merkwaardig is aangezien u – zonder enige kennis van de inhoud – onmiddellijk besloot tot een weigering van distributie over te gaan (p. 35). Bovendien repliceerde u op de vraag van de interviewer van het CGVS "[Wat is de] Reden van uw arrestatie?" (p. 36) dat de nationale veiligheidsdiensten bewijsmateriaal, meer bepaald een pakket pamfletten, aantroffen (p. 36). Naast het feit dat u herhaaldelijk verklaarde de inhoud van de pamfletten niet te kennen (p. 35 en 36) beweerde u evenmin te weten wie de uitgever (p. 36) of opsteller van de pamfletten was (p. 36) en verklaarde u niet te weten welke beweging de pamfletten uitgaf (p. 36).

U voegde hier aan toe dat u tijdens uw detentie slechts eenmaal ondervraagd werd aangezien men over bewijzen beschikte – de pamfletten – en u aldus niet meer behoefde te ondervragen (p. 37). Even later wijzigde u echter uw verklaringen en stelde u plotsklaps dat u beschuldigd werd van samenwerking met SRF (p. 38) en dat uw ondervragers u letterlijk zeiden dat u beschuldigd werd van collaboratie met SRF (p. 38) en dat het duidelijk was dat de pamfletten van SRF moeten geweest zijn (p. 38) hetgeen lijnrecht ingaat tegen uw eerdere verklaringen. **Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u uw beweerde arrestatie op 11 augustus 2011 door de veiligheidsdiensten dan ook niet aannemelijk.**

Wat betreft de eerdere door u beschreven arrestaties en detenties, meer bepaald uw arrestatie van 11 mei 2008 (p. 24) en arrestatie van 30 januari 2011 (p. 30), kan gezegd worden dat u telkens, en klaarblijkelijk zonder voorwaarden, werd vrijgelaten. Zo verklaarde u in verband met de reden van uw vrijlating in februari 2009 (volgend op uw arrestatie dd. 11 mei 2008) “misschien constateerde men dat ik niets fouts deed” (p. 27) en wat betreft uw vrijlating eind februari 2011 (volgend op uw arrestatie dd. 30 januari 2011) slechts dat u werd vrijgelaten (p. 34) en dat de politie u vertelde dat uw detentie die een maand duurde uw straf was voor uw deelname in de manifestatie (p. 33).

Daar geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde zwart-Afrikaanse Al-Berti afkomst uit Darfur, noch aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten naar aanleiding van uw beweerde arrestatie op 11 augustus 2011, maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Wat betreft het door u voorgelegde certificaat betreffende de Soedanese nationaliteit via geboorte op naam van S. A. A. C. A. (nr. 325649) uitgereikt op 15 maart 1993 (s.l.) kan enerzijds worden gezegd dat het door u voorgelegde document geen geboorteplaats bevat en de door u opgegeven geboorteplaats in Noord-Darfur, Mallit, aldus niet bevestigt. Anderzijds kan worden opgemerkt dat uw nationaliteit niet onmiddellijk wordt betwifteld.

Wat betreft de door u voorgelegde certificaten van de Omdurman Ahlia University (nrs. 001423 en 0006362) op naam van S. A. E. A. uitgereikt te Omdurman op 10 december 2003, het door u voorgelegde attest (ref. TT/03/170) op naam van S. A. E.-S. A. uitgereikt door uw werkgever Touch & Technology op 4 november 2003 te Khartoem, het door u voorgelegde attest op naam van S. A. E. A. uitgereikt door uw werkgever Dee Dap Works For Trade & Services uitgereikt te Khartoum (s.d.) en het door u voorgelegde certificaat op naam van S. A. E. S. uitgereikt door uw werkgever Trust For Business op 9 augustus 2008 kan gezegd worden dat deze attesten geenszins een bewijs vormen van het door u afgelegde asielrelaas.

Het door u voorgelegde medisch attest op naam van A. El S. S. uitgereikt door Dr. J.-P. C. op 25 april 2012 te Grand-Rechain en het door u voorgelegde medisch attest op naam van A. El S. S. uitgereikt door Dr. Cl. D. op 29 mei 2012 te Trooz die u voorlegt ter ondersteuning van uw relaas, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in de attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht.

Wat betreft het door u voorgelegde dossier dat u indiende in het kader van uw aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 kan worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U legde geen documenten voor waaruit zou kunnen blijken welke reisweg u vanuit Soedan heeft afgelegd en wanneer u precies in België bent aangekomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert bij de uiteenzetting van het middel een manifeste appreciatiefout aan, de schending van artikelen 48/3 § 5, 48/4, 57/7 *bis* en *ter* van de vreemdelingenwet, van artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Het volstaat aldus niet de schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 in te roepen, zonder te verduidelijken op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Dit onderdeel van het middel wordt derhalve niet ontvankelijk aangevoerd.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden afkomst, herkomst en vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het

onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.1.1. Daar waar verzoeker meent dat hij ook veel vragen correct beantwoord heeft (p. 13-14-22-30) en dat de Berti niet alleen in Mallit leven, wat door CEDOCA wordt bevestigd, wijst de Raad erop dat elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Overigens verzoekers bewering dat de Al-Berti overal wonen is bevreemdend te meer nu verzoeker slechts vier plaatsen kan noemen, waaronder zijn voorgehouden geboorteplaats en huidige verblijfplaats en bij doorvraging blijkt dat verzoeker de belangrijke steden in het woongebied van de Berti niet kent. De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoekers verklaringen over de Al-Berti en Mallit dermate onwetend en foutief zijn (gehoor p. 11-15, p. 22-23) dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn Al-Berti afkomst noch aan zijn herkomst uit Mallit. Immers verzoeker is onbekend met de geografische bijzonderheden en met de voornaamste culturele en etnische kenmerken van de Berti. Dat verzoekers vader hem hierover zou verteld hebben en verzoeker bij twee "Darfurese" verenigingen, de Studenten van Darfur en de Vereniging van Zonen van Darfur, zou zijn aangesloten kan dan ook niet overtuigen. Verzoekers gebrek aan kennis over zijn geboorteplaats Mallit en zijn origine, Al-Berti, kan dan ook niet vergoelijkt worden doordat hij zijn ooms langs vaderszijde nooit zag wegens een erfeniskwestie en hij opgroeide in Khartoum, te meer daar zijn afkomst uit Noord-Darfur en zijn behoren tot de etnische groep Al-Berti de kern uitmaken van zijn asielrelaas en verzoeker beweerde duidelijk geëngageerd te zijn geweest voor Darfur gedurende zijn levensloop in Khartoum. Dat verzoeker bepaalde wijken en universiteiten in Khartoum kan benoemen, kan enkel zijn verblijf in Khartoum aantonen, wat niet betwist wordt. Daar waar verzoeker meent dat de CGVS ook fouten maakt doordat verzoeker lid werd van een studentvereniging van Khartoum en niet van Darfur, stelt de Raad vast dat verzoeker uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing; immers verzoeker werd beweerdelijk in Khartoum lid van de verenigingen Studenten van Darfur en Vereniging van Zonen van Darfur, wat correct werd weergegeven in de bestreden beslissing. Evenmin ziet de Raad in op welke wijze de hoorzitting over de evaluatie van de nieuwe asielprocedure in een Senaatscommissie van 2009 relevant kan zijn voor verzoekers verweer. Verzoeker gaat er tevens aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

3.1.2. Aangaande de detentie van verzoeker van 11 augustus 2011 voert verzoeker nog aan dat hij wel redelijke informatie kon vrijgeven, waarbij hij verwijst naar pagina 25, 26, 36 van het gehoor. Zo was verzoeker wel in staat om details te geven over zijn detentie, hij kan altijd datums geven, zeggen waar het gebouw zich bevindt, de vragen die werden gesteld, over de cel spreken en over anderen personen... Indien verweerder hierover een twijfel had, had ze nog meer vragen moeten stellen (schending artikel 17 KB 11 juli 2003). Betreffende de pamfletten wijzigt hij zijn verklaringen evenmin. Hij heeft altijd hetzelfde gezegd. Hij veronderstelde dat de pamfletten van Jabhat Al-Sawriya zijn. Omdat hij niet zeker was, zei hij eerder dat hij niet wist van wie de pamfletten waren.

De in dit verband aangevoerde schending van artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 kan niet worden vastgesteld nu dit artikel betrekking heeft op de confrontatie inzake het afleggen van tegenstrijdige verklaringen indien deze door de dossierbehandelaar worden vastgesteld, niet op de confrontatie met de voor verzoeker nadelige elementen die pas bij het grondig onderzoek van alle elementen (waaronder het CGVS-verhoor en de objectieve informatie) uit het administratief dossier worden vastgesteld. Verzoeker kan zijn onwetendheid niet op het CGVS afwentelen. In deze stelt de Raad vast dat verzoeker, gezien zijn Al-Berti afkomst en herkomst uit Mellit ongeloofwaardig werden bevonden, niet aannemelijk maakt omwille van deze redenen vervolgd te zijn, te meer nu ook de Soedanese autoriteiten in geval van ondervraging slechts de gehele onwetendheid van verzoeker konden vaststellen. Verzoeker legde verder op het CGVS bijzonder vage, onaannemelijke en ongeloofwaardige verklaringen af inzake zijn beweerde arrestatie op 11 augustus 2011 die ernstig tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen op de DVZ waar hij verklaarde dat hij gearresteerd werd omwille van het houden van een toespraak ("De laatste

arrestatie was tijdens het verdrag en dat is een verdrag waarbij men eiste dat Soedan zich verenigde met de volksbeweging voor de vrijheid van soedan en andere bewegingen in Darfoer. Ik heb toen een toespraak gehouden en ik werd opnieuw gearresteerd en opnieuw ernstig gefolterd", vragenlijst 3.5), wat gezien zijn onbekendheid met het volk en de volksbeweging hoe dan ook ongeloofwaardig is. Verzoeker zou volgens zijn eigen verklaringen in mei 2008 zoals andere buspassagiers administratief zijn aangehouden om zijn persoon te controleren en werd kort daarop vrijgelaten. Verzoeker is daarna om medische redenen naar de Verenigde Staten kunnen vertrekken en heeft bij zijn terugkeer naar Soedan geen problemen gehad. Verzoekers arrestatie in januari 2011 zou het gevolg zijn van politieke activiteiten die zoals hoger aangehaald niet kunnen overtuigen. Hoe dan ook verzoeker is ook volgens zijn eigen – niet aangetoonde – beweringen klaarblijkelijk zonder voorwaarden weer vrijgelaten en verzoeker heeft toentertijd zelf gemeend geen vluchtreden te hebben.

De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden, vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.2. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken.

3.3. Verzoeker legt originele documenten neer inzake zijn nationaliteit, studies en werk waarvan de bewijswaarde niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Ter terechtzitting wordt een fotokopie neergelegd van een attest van de lokale wijk waarin wordt bevestigd dat verzoeker afkomstig is uit Noord-Darfur. De Raad hecht echter geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Verzoeker geeft niet aan hoe hij dit document verkreeg en bovendien wordt dit stuk niet ondersteund door verzoekers verklaringen over Darfur. Bovendien kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker zijn paspoort niet voorlegt, noch enig ander identiteitsdocument dat zijn geboorteplaats vermeldt.

3.3.1. Verzoeker houdt staande dat zijn relaas geloofwaardig is en door de attesten bewezen wordt. Verzoeker had in Soedan een medisch attest betreffende zijn slagen gekregen. Maar dit attest is in Soedan gebleven. Verzoeker legde alle documenten die in zijn bezit zijn neer en verwijst naar artikel 57/7 *ter* vreemdelingenwet. Verzoeker legt aldus wel een begin van bewijs neer betreffende de foltering die hij gedurende zijn detentie moest ondergaan. Hij citeert verder artikel 57/7 *bis* en meent dat de ziekte van Parkinson een onmiddellijk gevolg is van zijn slagen.

Het verband dat verzoeker probeert te leggen tussen zijn asielrelaas en zijn medische toestand blijkt geenszins uit de eerder voorgelegde medische attesten, die enkel de medische aspecten van verzoekers toestand beschrijven, noch worden andere documenten aangedragen waaruit zou kunnen blijken dat de ziekte van Parkinson kan veroorzaakt worden door slagen en mishandelingen. Derhalve blijkt nergens dat verzoekers medische toestand veroorzaakt zou zijn door zijn beweerde detenties. Verzoekers verwijzing naar de zaak R.C. v. Sweden van het EHRM is dan ook niet relevant. Verzoeker

toont geen vervolging aan zodat de CGVS terecht gemeend heeft dat de toepassing van artikel 57/7 *bis* en 57/7 *ter* zich niet opdrong.

3.4. Verzoeker is ervan overtuigd dat hij in Soedan en meerbepaald in Darfur niet de nodige verzorging kan verkrijgen, dat medicijnen heel kostbaar zijn. Uit de geciteerde recente artikels blijkt duidelijk dat Darfur vandaag vooral te kampen heeft met de veiligheidssituatie zodanig dat de medische verzorging beperkt blijft. In geen geval is er sprake van een medisch netwerk en opvang die beheerst worden door de regering. Alle medische hulp wordt gebracht door internationale organisaties die zich vooral om humanitaire hulp bekommeren.

Overeenkomstig artikel 9 *ter*, §1 van de vreemdelingenwet is de Raad niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of hij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoeker dient zich inzake de beoordeling van zijn medische problemen met de voorgelegde medische attesten te richten tot de geëigende procedure.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij regelmatig artikels op *facebook* en *Twitter* uitgeeft. Zijn echtgenoot (lees: echtgenote) heeft hem gezegd dat hij moest stoppen. Hij zal problemen met deze artikels hebben. Verzoeker heeft ook in juni en juli 2012 aan twee manifestaties voor de Soedanese ambassade in Brussel deelgenomen, welke gericht waren tegen de genocide in Darfur. Bovendien had een grondig onderzoek van artikel 48/4, c van de vreemdelingenwet moeten gebeuren.

4.2. Verzoekers bewering dat hij artikels uitgeeft, wordt - terwijl dit toch zeer gemakkelijk is - op geen enkele wijze geadstrueerd. Verzoekers bewering dat hij twee maal gedemonstreerd heeft voor de Soedanese ambassade te Brussel en zijn foto's dienaangaande maken noch altijd niet aannemelijk dat hij daardoor in de negatieve belangstelling zou staan van de Soedanese autoriteiten, laat staan door hen vervolgd zou worden bij een terugkeer naar Soedan. Daar waar verzoeker overigens stelt "*Het is zeker dat hij de doodstraf wil ondergaan*", gaat de Raad ervan uit dat het hier een materiële vergissing betreft.

4.3. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Op grond van de bepalingen van internationaal humanitair recht met name het tweede aanvullende protocol bij de Geneefse verdragen (Protocol II) van 12 augustus 1949 en gemeenschappelijk artikel 3 bij de Geneefse verdragen moet geconcludeerd worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel in staat zijn op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens gewapende groepen met gelijkaardige karakteristieken of jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. De gewapende confrontatie moet langdurig zijn en een minimumniveau aan intensiteit bereiken en de partijen in het conflict moeten een minimumniveau van organisatie bezitten. Noch uit de door verzoeker aangedragen informatie, noch uit de in het administratief dossier aanwezige informatie kan de Raad afleiden dat er over het hele grondgebied van Soedan een toestand heerst die het niveau bereikt van een intern of internationaal gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Verzoeker toont dan ook niet middels concrete objectieve informatie aan dat er momenteel in het hele land sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger.

Verder benadrukt de Raad dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij Al-Berti is, afkomstig uit Mellit. De Raad kan enkel besluiten dat verzoekers bewering uit de regio van Darfur, Soedan afkomstig te zijn, niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat

zijn vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Darfur, Soedan. Zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan zijn afkomst uit Darfur, wat allerminst het geval is, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde sinds zijn tweede levensjaar in Khartoem te wonen en te werken, zodat hij alleszins over een intern vestigingsalternatief zou kunnen hebben beschikt.

4.4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK